

ПОСЛАНИЕ ПЕТРОВО А.

ГЛ. ІІ.

ІІ. Воздиблениї, молю іаку пришельцевъ и страниквъ, ѿ греата и плотскіхъ похотей, іаже воюютъ на дѣла:

ІІІ. Житіе вѣше имѣюще добрѣ во ізыцѣхъ, да и нѣже клевѣющетъ вѣсъ ики злодѣевъ, и дѣрыхъ дѣлѣ вѣщіе прославатъ Г҃ра вѣ дѣнь посѣщенія.

ІV. Повиннитеса оѹбо всакомъ чловѣчыи созданію Г҃да ради: ище царю, іаку превладающи:

ІVІ. Ише ли же князѣмъ, іаку и негѡ пѣсланнымъ, во ѿмѣніе оѹбѣ злодѣемъ, вѣ похвалѣ же благотворѣцемъ:

ІVІІ. Иаку тѣкъ есть вѣла Бжїа, благотворѣиши и вѣздовати беззмыиҳ чловѣкъ нѣвѣжство:

ІVІІІ. Иаку свободни, а не іаку прикровеніе имѣюще злобы свободы, но іаку раби Бжїи.

ІVІІІІ. Есѧхъ почитайтѣ: братство возлюбите, Г҃ра вѣтеса, цѣлѣ чтите.

ІVІІІІІ. Раби, повиннитеса во всакомъ страсѣ владыкамъ, не токмо благимъ и крѣткимъ, но и строптивымъ.

ІVІІІІІ. Се бо есть оѹгода прѣд Г҃омъ, ище сѹѣсти ради Бжїа терпѣти кѣ скрѣши, стражда вѣзъ правды.

ІVІІІІІІ. Кѧко похвали, ище согрѣшающе мѣчими терпите; но ище добрѣ твориюще и страждающе терпите, сїе оѹгода прѣд Г҃омъ.

ІVІІІІІІІ. На сїе бо и звани вѣсте: занѣ и Христосъ пострада по насы, намъ и ставль образъ, да послѣднемъ стопамъ Г҃ѡ:

ІVІІІІІІІІ. Іже грѣхъ не сотвори, ни и брѣтеса лѣсть во оѹстѣхъ Г҃ѡ:

ІVІІІІІІІІІ. Іже оѹкарѣмъ противъ не оѹкарѣшь, стражда не прециашь: предающе же сдѣшемъ праведиѡ:

ІVІІІІІІІІІІ. Іже грѣхъ наша сѧмъ вознесе на тѣлѣ своемъ на дрѣво, да и грѣхъ избывше, правдою поживемъ: Г҃ѡже іѣзвою исцѣлѣсте.